

Sevgiliye Mektuplar Vol 1

– Kırık Mısral · 14 Aralık 2017

Bilmiyorum neden yazdığımı ama yazmak istiyorum yazacağım. Çünkü şimdilik hayatın elimden almadığı tek güzel şey hala yazabiliyor olmam.

Okumayacağını bildiğim bu satırlar sana sevgilim, daha beni bırakıp gideli on saat bile olmadı ve özledim ki ben seni seninleyken bile çok özlüyordum. Anladım ki özlemek ölümden betermiş. Tesadüfen bir sabah tanıdım seni girdin hayatıma öylece, pat diye geldin ve merkezine oturdun hayatımın. Sanırım ikimiz de bilmiyorduk böyle olacağını ikimizde istemedik böyle olmasını.

Hayat ne garip değilmi birbirinden çok farklı iki insanı birbirine yaklaştırıyor aniden ve aşkla burun buruna kalıyorsun hiç beklemediğin bir anda. Ne kadar dirensen de asla başa çıkamıyoruz bu durumla değil mi. Aşk bu senin istediğin gibi değil kendi istediği gibi ilerler her zaman, oysa müdahale şansımız olsa ama yok ki.

Sevgilim... çok özledim...

Hani diyordun ya unutursun hem de çok çabuk unutursun diye aslında o öyle değil kalpteki yaralar bedenimizde ki yaralar gibi zamanla kabuk bağlayıp iyileşmiyor.

Kalp yaralarımız her daim açık kalıyor hep kanıyor ve biz zaman zaman göz yaşlarımızla sterilize edip enfekte olmasına engel olmaya çalışıyoruz eğer becerebilirsek ne mutlu beceremezsek zaten tüm vücudumuzu sarıp bizi öldürüyor.

Aşk aslında bir hastalık hem de çok ölümcül bir hastalık ve sevgilim ben çok hastayım ölüyorum. Tek ilacım sensin ve sen bana imkânsızsın. Demem o ki sevgilim öleceğim ama ölümlerin en güzelini tadarak öleceğim...